

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 maja 2007 r. w sprawie T-357/02 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie i oddalenie skargi jako bezzasadnej;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji zarówno kosztami niniejszego odwołania, jak i kosztami poniesionymi w pierwszej instancji w sprawie T-357/02.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja ocenia, że zaskarżony wyrok narusza art. 88 ust. 2 i 3 WE, art. 249 ust. 2 WE, art. 254 ust. 2 zdanie drugie WE, art. 3 i nast. regulaminu oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia o zwolnieniach MŚP z powodu tego, że Sąd nie wiedział, że badanie legalności zaskarżonej decyzji (2003/226/WE) ⁽¹⁾ należało przeprowadzić wyłącznie na podstawie przepisów rozporządzenia o zwolnieniach MŚP [rozporządzenie (WE) nr 70/2001] ⁽²⁾.

Komisja podnosi, że rozporządzenie o zwolnieniach MŚP weszło w życie przed wydaniem zaskarżonej decyzji, a więc natychmiast znajdowało ono zastosowanie. Komisja twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odmówił zastosowania rozporządzenia o zwolnieniach MŚP, biorąc pod uwagę, że Sąd narusza prawo, zakładając, że zastosowanie rozporządzenia o zwolnieniach MŚP w przypadku zaskarżonej decyzji miałyby moc wsteczną.

Tytułem żądania ewentualnego Komisja podnosi, że zaskarżony wyrok narusza także art. 2 ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 regulaminu [rozporządzenie (WE) nr 659/1999] ⁽³⁾, ponieważ Sąd popełnił błąd w odniesieniu do kryteriów kontroli i wymogów pełnego zgłoszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 10, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 83, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawach połączonych T-109/02 Bolloré przeciwko Komisji, T-118/02 Arjo Wiggins Appleton przeciwko Komisji, T-122/02 Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko Komisji, T-125/02 Papierfabrik August Koehler przeciwko Komisji, T-126/02 M-real Zanders przeciwko Komisji, T-128/02 Papeteries Mougeot przeciwko Komisji, T-129/02 Torrapapel przeciwko Komisji, T-132/02 Distribuidora Vizcaína de Papeles przeciwko Komisji oraz T-136/02 Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 lipca 2007 r. przez Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L.

(Sprawa C-338/07 P)

(2007/C 223/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L. (przedstawiciel: adwokat E. Pérez Medrano)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części na podstawie wszystkich lub niektórych z podstaw prawnych wskazanych poniżej, w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie, jak również wyciągnięcie wszystkich skutków prawnych z uchylenia tego wyroku, niezależnie od tego, czy Trybunał sam rozstrzygnie sprawę co do istoty, czy skieruje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie na podstawie decyzji Komisji 2004/337/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 We i art. 53 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-1/36.212 — Papier samokopiujący) ⁽¹⁾, będącej przedmiotem odwołania;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty wszystkich kosztów postępowania;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kosztów postępowania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności mającej związek z zaskarżonym wyrokiem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa do przedstawienia stanowiska w związku z oceną zarzucanego uczestnictwa w niektórych spotkaniach kartelu w sprawie rynku hiszpańskiego oraz uczestnictwa w kartelu w skali europejskiej.
2. Naruszenie zasady domniemania niewinności w związku z oceną zarzucanych naruszeń na podstawie poszlak.
3. Naruszenie prawa wspólnotowego w związku z nieproporcjonalnym i niesłusznym charakterem nałożonej grzywny pod względem jej surowości, sposobu jej obliczenia oraz zastosowania okoliczności łagodzących, jak również brak uzasadnienia w ocenie niektórych okoliczności łagodzących.
4. Naruszenie prawa do właściwego przedstawienia stanowiska w rozsądnym terminie.

(¹) Dz.U. 2004, L 115, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-347/07)**

(2007/C 223/09)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattabriga, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/41/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającej niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającej dyrektywę Rady 89/662/EWG (²) i 92/118/EWG (³) oraz decyzję Rady 95/408/WE (⁴) lub nie podając ich do wiadomości Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 8 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/41/WE upłynął w dniu 1 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 157, str. 33.

(²) Dz.U. L 395, str. 13.

(³) Dz.U. L 62, str. 49.

(⁴) Dz.U. L 243, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-368/07)**

(2007/C 223/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przygotowując i nie ustanawiając planu odbioru i zagospodarowania odpadów dla każdego z portów włoskich, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku,
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 28 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 332, str. 81.